

[Ebba Strange.]

retning af, at forførelsesteorien ikke holder. Derfor mener jeg, det er en retfærdighedshandling, hvis vi vedtager det lovforslag i dag.

Jeg skal ikke gå meget ind på hr. Poulsgaards svingen sig op om, hvordan de har det i de østeuropæiske lande. Den diskussion synes jeg vi kan tage en anden gang. Der er ikke tale om tvang, der er ikke tale om vold i dette, tværtimod, der er tale om frihed.

Lad mig så sige en lille smule om folkeafstemningen. Hr. Voigt har egentlig sagt noget af det, jeg gerne ville sige. Dette lovforslag omhandler en meget lille minoritet i dette land, en minoritet, som langt de fleste mennesker ikke kender noget til, fordi det er en minoritet, der ikke bryder sig om at tale om deres problemer. Unge mennesker i 16-17 års alderen bryder sig ikke engang om at tale med deres forældre om det, fordi de selv hos deres forældre møder forargelse, afstandtagen og afvisning. Derfor er det et risikabelt forslag at sende ud til folkeafstemning. Derfor er det dette ting, der skal vise, at det har modenhed og forståelse nok til at vedtage lovforslaget. Det er dette ting, der har baggrundsmaterialet, som kan sætte sig ind i forholdene. Det er dette ting, der har mulighed for at skaffe sig de oplysninger om specielle forhold, som befolkningen ikke har. Derfor vil jeg advare imod, at man tager et lovforslag, der netop er et beskyttelsesforslag for en minoritet, og sender det ud til folkeafstemning. Det vil ikke gavne de homoseksuelles sag, og det er af hensyn til dem, vi har fremsat lovforslaget.

Fru Nathalie Linds bekymring om, hvorvidt dette kun er et skridt på vejen til en nedsættelse af den almindelige seksuelle lavalder til 14 år, har hr. Tastesen været inde på. Jeg er egentlig træt af at tage det op igen. Vi diskuterede det ved førstebehandling, og jeg prøvede at få fru Nathalie Lind til at forstå, at det, SF skriver i sit lovforslag, mener vi, og at vi hverken mener mere eller mindre end det, der står i lovforslaget. Fru Nathalie Linds fremtidssyner kan vi dårligt tage ansvaret for, og kampen mod en yderligere nedsættelse synes jeg fru Nathalie Lind skal gemme, til den bliver aktuel. Den er ikke aktuel i øjeblikket. I øjeblikket drejer det sig kun om den ligestilling, som jeg ved at der er meget klemte,

meget skræmte, meget usikre grupper i denne befolkning der i dette øjeblik går og venter på at tinget skal vedtage i dag, og jeg appellerer til, at man vedtager den.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tror, at folketinget vedtager dette lovforslag. Det er både rigtigt og rimeligt at gøre det.

Når jeg har taget ordet, så skyldes det, at de, der har talt imod lovforslaget, har begrundet det med, at det skete af beskyttelses hensyn over for de unge mennesker. Jeg tror nok, at de, der har holdt den tale, havde haft megen gavn af at læse en bog, som hedder „Selvmordsrapporten“, hvoraf det fremgår ganske tydeligt, hvem det er, vi skal beskytte. Det er ikke de unge mennesker; de unge mennesker udnytter andre. Hvem er herinde i stand til, selv om man vil holde sig på lovens grund, at finde ud af, om en bestemt ung mand er 17 eller 18 år? Jeg tror ikke, nogen af os ville vove at påstå, at det ville vi kunne gøre. Jeg tror, at de, der har talt imod lovforslaget med den begrundelse, at de ville beskytte de unge mennesker, gør det for at finde en undskyldning, og at de alene vil stemme imod lovforslaget af moralske grunde eller på grund af andre fordomme.

Jeg synes, det er udmærket, at man har moral, jeg synes også, det er udmærket, man har fordomme, men jeg synes, man skal nøjes med at have det for sig selv og ikke begynde at moralisere på andre menneskers bekostning. Jeg er meget glad, når tinget har vedtaget dette lovforslag.

Dohrmann (FP):

De, der har været ude at rejse — og det er der jo mange folketingsmedlemmer der har været — har sikkert bemærket, at i visse lande er der mange, mange flere homoseksuelle end i andre lande. Hvorfor er der det? Det er simpelt hen, fordi det er vanedannende, og hvem er lettere at lokke til den slags ting end mindreårige? Derfor bør folketinget forkaste forslaget og i givet fald støtte kristeligt folkepartis underskriftsindsamling.

Glistrup (FP):

Hr. Wilhjem rejste det spørgsmål, hvor mange af forslagens modstandere der kunne tænkes at skrive under på en begæring om